

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. május 3.)

Németország állami támogatási szabályáról a közvetlenül a gazdaságot szolgáló települési infrastruktúra kiépítése a „regionális gazdaságszerkezet javítását” illető közérdekű feladat keretervének II. része 7. pontja értelmében, a kis- és középvállalkozások számára helyiségeket és közszolgáltatásokat biztosító ipari, technológiai és alapítóközpontok létesítése vagy kiépítése 2004–2006

(az értesítés a C(2005) 1315. számú dokumentummal történt)

(Csak a német nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/782/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 7. cikkére,

az érdekelt felek észrevételeik említett cikkek ⁽²⁾ alapján történő benyújtására való felkérését követően és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

jelentette be a Bizottságnak az említett támogatási programot. Németország az intézkedést az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében nem tekintette állami támogatásnak, a jogbiztonság okából viszont bejelentette. Az ügyet N 644/g/2002. számú állami támogatásként jegyezték be. A Bizottság 2002. október 9-én, 2003. január 17-én, 2003. június 30-án és 2003. szeptember 25-én kelt levelében kiegészítő információkat kért, amelyeket Németország 2002. november 18-án, 2003. február 11-én és 2003. február 11-én, 2003. július 24-én és 2003. október 30-án kelt levelében nyújtott be. Németország 2003. november 26-i levelében jóváhagyta a 659/1999/EK rendelet 4. cikke (5) bekezdése értelmében előírt kéthónapos határidő 2004. február 5-ig történő meghosszabbítását, valamint további információkat nyújtott be.

- (2) A Bizottság 2004. február 18-i levelében értesítette Németországot azon határozatáról, hogy az EK-Szerződés 88. cikke (2) bekezdése értelmében bevezeti az eljárást.

I. ELJÁRÁS

- (1) Németország az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdése értelmében 2002. szeptember 19-én kelt, a Bizottság Főtitkárságán 2002. szeptember 20-án iktatott levelében

- (3) A Bizottság eljárást bevezető határozatát közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽³⁾. A Bizottság felhívta az érdekelt feleket, hogy foglaljanak állást.

⁽¹⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 84., 2004.4.3., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2. lábjegyzetet.

(4) A Bizottsághoz álláspont az ADT – *Bundesverband deutscher Innovations-, Technologie- und Gründerzentren e.V.* (a továbbiakban: „ADT”) részéről a 2004. november 2-án kelt, 2004. november 3-án iktatott levél formájában érkezett be. A Bizottság ezt 2004. november 15-én kelt levelében továbbította Németországnak és lehetőséget adott észrevételeinek kinyilvánítására. Németország ezzel kapcsolatban nem nyújtotta be álláspontját.

(5) Németország észrevételei 2004. március 19-én érkeztek be. Megbeszélésre került sor 2004. április 22-én, amire Németország a Bizottság kétszeri (2004. július 9. és 2004. szeptember 9.) felszólítását követően 2004. szeptember 16-án kelt, 2004. szeptember 22-én iktatott levelében további információkat nyújtott be. További megbeszélésre került sor 2004. december 16-án, amire Németország a Bizottság (2005. február 14.) felszólítását követően 2005. március 23-án és március 3-án kelt, ugyanazon a napon iktatott levelében további információkat nyújtott be, valamint módosította az intézkedést.

II. AZ INTÉZKEDÉS ISMERTETÉSE

(6) Az intézkedést a szövetségi állam (*Bund*) és a tartományok (*Länder*) finanszírozzák. Igazgatását a tartományi kormányok végzik, aminél fogva az intézkedés alkalmazásának bizonyos részletei az egyes tartományokban csekély mértékben eltérhetnek egymástól.

(7) Az állami támogatást a központok szolgáltatóinak (*Träger der Zentren*) nyújtott támogatás formájában biztosítják. E támogatás a központok létesítési vagy kiépítési költségeinek legfeljebb 90 %-át teszi ki. Az intézkedés keretében nyújtott pénzügyi támogatás a központok használóinak kell, hogy javára szolgáljon. Az intézkedést nem úgy kell érteni, mintha az a központok szolgáltatóinak és használóinak költségeit 90 %-ban támogatná. Az intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a) és c) pontja szerinti területekre és a nem támogatható területekre (az intézkedés hatálya alá tartozó területek kb. 5 %-a) egyaránt vonatkozik. Az intézkedés időtartama 2006. december 31-én jár le, éves költségvetése kb. 120 millió euró.

(8) Az intézkedés célja, hogy bizonyos ajánlatokat tegyen a kis- és középvállalkozások (KKV-k) számára. Itt elsősorban a KKV-k számára nyújtott azon lehetőségről van szó, hogy azok egy központban helyiségeket bérelhessenek. A KKV-k e központokban ezen túlmenően különböző szolgáltatásokat, mint például tanácsadást, kutatási

berendezéseket, többek között egyetemekkel és kutatóintézetekkel való együttműködési lehetőségeket vagy egyéb vállalkozásokkal való hálózati kapcsolatot vehetnek igénybe.

(9) A KKV-k támogatása azonban nem közvetlenül, hanem egy összetett struktúra keretében történik. Németország pénzügyi eszközöket bocsát a felelős szervek, a szolgáltatók rendelkezésére, akik ezen ösztönzés révén épületet, vagyis „ipari, technológiai és alapítóközpontokat” létesítenek vagy építenek ki annak érdekében, hogy e központ a használók, azaz a KKV-k számára helyiségeket és szolgáltatásokat nyújtsanak. A szolgáltatóknak legalább 15 évre biztosítaniuk kell a központok üzemeltetését.

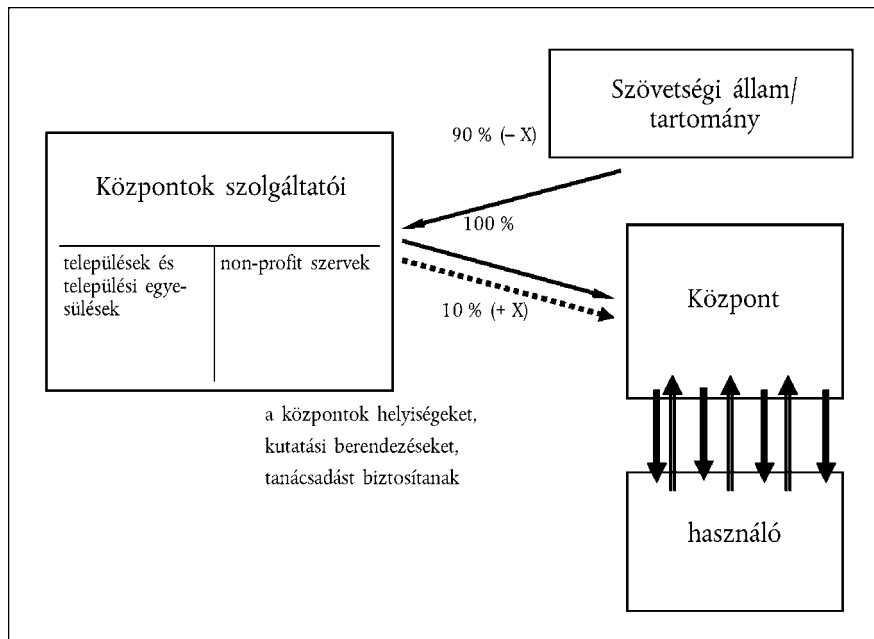
(10) A központok szolgáltatói rendszerint települések és települési egyesülések, esetlegesen non-profit közjogi vagy magántársulások.

(11) A központok általában non-profit városi saját üzemek vagy különálló non-profit jogi személyek.

(12) Különböző típusú központok léteznek: míg az ipari központok egy bizonyos ágazaton vagy az összes ágazaton belüli minden típusú KKV számára általában helyiséget biztosítanak, a technológiai központok kutatótevékenységet folytató kisvállalkozásokra irányulnak és ehhez a szükséges berendezéseket, például laboratóriumokat, tanácsadást, egyetemekkel és kutatóintézetekkel való kapcsolatokat állítanak rendelkezésükre. Az alapítóközpontok újonnan alapított vállalkozásokat, különösen kisvállalkozásokat céloznak meg. Olyan központok is léteznek, ahol egyszerre több célcsoport is jelen van. Erre mindenképp akkor kerül sor, amikor az összes helyiséget nem tudják a kívánt típusú vállalkozásoknak kiadni, ilyenkor a központok rendszerint egyéb célcsoportokat vesznek célba. Így fordulhat elő, hogy például egy technológiai központot ipari központként használnak.

(13) A KKV (a továbbiakban: „használó”), amely a központ szolgáltatásait igénybe veszi, a bérelt helyiségekért bérletet, az egyéb berendezésekért (laboratóriumi berendezések vagy különleges felszerelések) és/vagy adott esetben tanácsadásért pedig pótlékot fizet. A bérleti és/vagy az egyéb berendezésekért/szolgáltatásokért fizetett díj a piaci ár alá mehet. A bérlők általában 5 évre (kivételes esetben 8 évre) vehetik igénybe a központokat.

(14) Az alábbi ábra az intézkedés működését szemlélteti:

III. A VIZSGÁLATI ELJÁRÁS BEVEZETÉSÉNEK OKAI

- (15) A Bizottság hivatalos vizsgálati eljárás bevezetéséről szóló határozatában kétségét fejezte ki az intézkedés közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően, mivel Németország több szempontot illetően nem nyújtott be elegendő információt. E kétség elsősorban arra a kérdésre vonatkozik, hogy a támogatások az intézkedés összes szintjét érintik-e, és hogy a központok szolgáltatói, illetve az ott rendelkezésre álló szolgáltatásokat igénybe vevő KKV-k a kedvezményezettek vagy pedig a teljes támogatás a KKV-k javát szolgálja.

IV. AZ ÉRDEKELT HARMADIK FELEK ÁLLÁSPONTJA

- (16) Az ADT kifejtette, hogy a központok által nyújtott szolgáltatások nem állnak rendelkezésre a piacon. Az ADT szerint a felkínált szolgáltatások közé az alábbiak tartoznak: tanácsadás (vállalkozási tervek kidolgozása, támogatás az indulóke megszerzését illetően stb.), rövidtávú bérleti szerződések, regionális kutatószervezetekkel, egyetemekkel és egyéb vállalkozásokkal, valamint kutatási berendezésekkel (laboratóriumok, különleges felszerelések stb.) való együttműködés és csoportosulás.
- (17) Az ADT ezen túlmenően utalt arra, hogy a központokban az újonnan alapított vállalkozások 90%-a túléli az első három évet, ami magas arányt jelent az egyéb újonnan alapított vállalkozásokhoz képest.

V. A NÉMET HATÓSÁGOK ÁLLÁSPONTJA

- (18) Németország eredeti álláspontjában kifejtette, hogy az intézkedés az ingatlanárgazat piacának zavarait kívánja ellensúlyozni, hiszen az ingatlanpiac képtelen, különösen az újonnan alapított vállalkozások számára megfizethető áron helyiségeket kínálni. Németország tapasztalata szerint a magánpiac vonakodik helyiségeket kínálni az újonnan alapított vállalkozások számára, mivel azokra nagyon magas kockázati teher nehezedik. Ezen túlmenően a piacon nyilvánvalóan nincsenek kisebb rendelkezésre álló helyiségek.
- (19) Németország kifejtette továbbá, hogy a teljes támogatás a központok használói javára válna. A használókra vonatkozó támogatási elemet tekintve Németország először kijelentette, hogy a támogatásintenzitás a használó szintjén nem haladja meg az összehasonlítható piaci árak 10–20%-át. Azonban 2004. szeptember 22-i levelében kifejtette, hogy a használók rendszerint a piaci árat fizetik (a piaci árszála legalsó árai), és hogy a támogatási összeg hároméves időszakra minden esetben 100 000 euró alatt van (használóként évi 23 000 euró ötéves időszakra). Németország továbbította az összes tartomány álláspontját, amelyek részben olyan tanulmányokra hivatkoznak, melyekben a használókat illető pozitív hatások és a központok pozitív regionális hatásai kerülnek leírásra. Ezen időpontig Németország nem vállalt kötelezettséget arra, hogy megfeleljen az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾ összes feltételének, különösen annak a halmazódást és ellenőrzést illető 3. cikke betartására.

⁽⁴⁾ HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

(20) Németország legutóbbi álláspontjában és különösen 2005. március 3-án kelt levelében módosította az eredeti bejelentését, kötelezettséget vállalt a központok KKV-használóinak javára nyújtott tanácsadási támogatások tekintetében az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló, 2001. január 12-i 70/2001/EK bizottsági rendelet⁽⁵⁾ betartására. Németország ezen túlmenően kötelezettséget vállalt arra, hogy a KKV-ket illető minden egyéb támogatási intézkedésre, különösen a helyiségek és laboratóriumok bérlésére, a kutatási berendezések, illetve egyéb berendezések használatára alkalmazza a 69/2001/EK rendelkezést. Habár a támogatás az említett rendeletek alapján elfogadható, Németország a jogbiztonság okából felkérte a Bizottságot, hogy hozzon végsőleges határozatot.

VI. AZ INTÉZKEDÉS ÉRTÉKELÉSE

(21) A Bizottság az EK-Szerződés 87. és azt követő cikke, az EGT-Megállapodás 61. és azt követő cikke, továbbá a 69/2001/EK és 70/2001/EK rendeletek alapján vizsgálta meg az intézkedést.

1. Támogatás fennállása az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

(22) A támogatás EK-Szerződés állami támogatásokról szóló előírásai alapján történő értékelésekor elsőként azt kell megvizsgálni, hogy a vizsgálandó intézkedés az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül-e.

(23) Az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzíja a versenyt, vagy azzal fenyeget, összeegyeztethetetlen a közös piaccal, amennyiben az érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. A támogatás fogalma minden állami forrásból közvetlenül vagy közvetve finanszírozott és magától az államtól vagy állami megbízásból tevékenykedő szervezetek által biztosított kedvezményt magában foglal. Állami támogatásnak minősül azon intézkedés, amely az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének összes feltételét teljesíti.

(24) Az állami támogatás fennállása vizsgálásának keretében általában nyilvánvaló a támogatás vagy kölcsön formájában biztosított intézkedések esetében, hogy potenciálisan melyik a kedvezményezett vállalkozás. A szóban forgó intézkedés azonban összetettebb, mivel a német hatóságok arra ösztönzik a piaci résztvevők egyik csoportját (szolgáltatók), hogy egy másik csoportot (használók) támogassanak. Az intézkedés ezen túlmenően

előírja a potenciális piaci résztvevők harmadik csoportjának (központok) létrehozását, amelyek a szolgáltatóktól és a központoktól függetlenek. Még az esetben is, ha Németország csak a használókat szándékozik előnyhöz juttatni, mind a három szinten esetlegesen állami támogatásban részesülhetnek a vállalkozások.

(25) Következésképpen az állami támogatás EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében való fennállását mind a három szinten, azaz a szolgáltatók, a központok és a használók szintjén kell megvizsgálni.

1. Első szint: a szolgáltatók

(26) Kétségtelen, hogy az intézkedés finanszírozása állami eszközökből történik. Az állami támogatás százalékos aránya attól függ, hogy a szolgáltató település, illetve települési egyesülés vagy non-profit közjogi, illetve magántársulás. Az első esetben a központ létesítése 100 %-ban állami eszközökből történik (90 %-ban a szövetségi állam és a tartomány eszközeiből és legalább 10 %-ban a település, illetve települési egyesülés eszközeiből). Amennyiben viszont non-profit szervezet vesz részt az intézkedésben, az esetben állnia kell a finanszírozás 10 %-át, míg a fennmaradó 90 %-ot az állam biztosítja. A támogatás igazi kedvezményezettjei természetesen a KKV-k; az állami eszközök szükségesek az épületlétesítés támogatható költségeinek fedezéséhez, a KKV-knek nyújtott támogatások összegét azonban nem tükrözik vissza.

(27) A szolgáltatóknak két típusa létezik: 1. települések vagy települési egyesülések, illetve a tulajdonukban lévő közvállalkozások, és 2. non-profit közjogi, illetve magántársulások mint például egyetemek vagy kutatószervezetek. Függetlenül a szolgáltatók jogi formájától és attól a tényről, hogy non-profit szolgáltatókról van szó, a Bizottság – mint ahogy azt már a *Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH* vállalatnak nyújtott állami támogatásról szóló, 1997. szeptember 16-i 98/353/EK határozatában⁽⁶⁾ kifejtette – azt a véleményt képviseli, hogy a szolgáltatók, amennyiben piaci gazdasági tevékenységet folytatnak az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében vállalkozásoknak tekintendők.

(28) A településeket és települési egyesüléseket rendszerint nem tekintik vállalkozásnak. Mivel azonban számos közfeladatot hajthatnak végre és közhatalmat gyakorolhatnak, az Európai Közösségek Bírósága 1987. június 16-i ítélete (C-118/85. Bizottság/Olaszország ügy)⁽⁷⁾ szerint vállalkozásnak tekinthetők, amennyiben piaci gazdasági tevékenységet folytatnak. Jelen esetben ez elfogadható, ha a települések városi saját üzemek üzemeltetnek.

⁽⁵⁾ HL L 10., 2001.1.13., 33. o. A legutóbb a 364/2004/EK rendelettel (HL L 63., 2004.2.28., 22. o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ HL L 159., 1998.6.3., 58. o.

⁽⁷⁾ A Bíróság 1987. június 16-i ítélete a 118/85. számú Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben [1987] EBHT, 2599. o., 7. és 8. bekezdés.

- (29) A vizsgálendő intézkedés keretében a szolgáltatók felelősek a központ létesítéséért és irányításáért, akik ezzel megteremtik annak feltételét, hogy a központ helyiségeket adhasson ki a KKV-knek és/vagy szolgáltatásokat kínálhasson fel nekik. Ha a szolgáltatók non-profit szervezetek, még akkor is olyan gazdasági tevékenységet folytatnak, amelyet például ingatlanvállalkozások vagy magán jellegű tanácsadócégek is végezhetnek.
- (30) Azonban nem a szolgáltatók maguk kell, hogy legyenek az intézkedés kedvezményezettei, mivel az állami támogatás célja az, hogy helyiségeket és szolgáltatásokat kínáljon a KKV-knek. A szolgáltatók rendelkezésére bocsátott állami eszközök kizárólag a használókat kell, hogy gazdasági előnyhöz juttassák. Különböző mechanizmusokat határoztak meg annak biztosításához, hogy a szolgáltatók szintjén ne érvényesüljenek előnyök.
- (31) A központok létesítéséhez vagy kiépítéséhez a közbeszerzési szabályoknak megfelelően nyilvános ajánlati felhívást írnak ki.
- (32) A szolgáltatók legalább 15 éves időszakra kötelesek átadni a használóknak a központok tulajdonát vagy használatát. A szolgáltatók ennyiben a 15 éves időszak alatt, amíg az épület központként szolgál, nem jutnak előnyhöz.
- (33) A 15 év lejártát követően az épületek viszont a szolgáltató tulajdonát képezik, így nekik nem kell a maradványértékért ellentételezést fizetniük, a központok értéke pedig, amit azt követően egyéb tevékenységekre használhatnak vagy értékesíthetnek, előnyhöz juttatja a szolgáltatókat (az épület tulajdonosát). A német hatóságok annak biztosítására, hogy ezen időszak után a szolgáltatók szintjén ne érvényesüljenek előnyök, a bizottsági vizsgálat során annak biztosítására vállaltak kötelezettséget, hogy a 15 évet követően haszonlefölözésre kerülne sor. Erre vagy a diszkontált cash-flow módszer útján vagy mindenestre a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet⁽⁸⁾ 29. cikke (4) bekezdésével összhangban álló módszer alapján kerül sor. Ennek során az épület maradványértékével együtt figyelembe fogják venni a szolgáltatók számára a központok 15 év során való üzemeltetésből eredő összes nyereséget és veszteséget. Ez azt sugallja, hogy a központok vállalkozói tevékenysége a szolgáltatók szintjére helyeződik, mivel a szolgáltatók azok, akik végső soron a központok gazdasági kockázatát vállalják.
- (34) Mivel a szolgáltatók nem jutnak gazdasági előnyhöz, az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében nem tekinthetők kedvezményezettnek. A szolgáltatók csupán közvetítő eszköznek tekintendők, akik azt biztosítják, hogy a használók a központok révén támogatáshoz juthassanak.
2. Második szint: a központok és azok üzemeltetői
- (35) A vizsgálendő intézkedés keretében biztosított állami eszközök a központok létesítésére vagy kiépítésére szolgálnak. Mivel a támogatás keretében csak az építés költségei támogathatók, a központok üzemeltetési költségei a szóban forgó intézkedés keretében nem fedezhetőek. Ez csak a felhasználás igazolásának vizsgálatával biztosítható, vagyis azért, hogy Németország felügyeli a támogatást. A szolgáltatók tulajdonában lévő központok a használóknak kizárólag helyiségeket és szolgáltatásokat nyújtanak.
- (36) Hivatkozás történik a (33) preambulumbekkezdésben említett haszonlefölözésre, amit Németország ígérete szerint a központok szintjén is alkalmazni fognak. Ezen eljárás mód biztosítani fogja, hogy a központok szintjén a 15 év lejártát követően nem fognak alaptalan előnyök érvényesülni.
- (37) Ezen túlmenően Németország megígérte, hogy a központok üzemeltetését a közbeszerzési szabályoknak megfelelően fogja kiírni, ha azt harmadik félnek kellene átvenni. A központ üzemeltetői csupán a kiírásban meghatározott szokásos piaci ellenszolgáltatáshoz fognak jutni.
- (38) Sem a központok, sem pedig üzemeltetőik nem juthatnak gazdasági előnyhöz, és önmagukban nem tekinthetők a támogatás kedvezményezettjeinek. A szolgáltatók csupán közvetítő eszköznek tekintendők, akik azt biztosítják, hogy a használók a központok révén támogatáshoz juthassanak. Az intézkedés keretében következőképpen nem nyújtanak támogatást a központok és azok üzemeltetői szintjén.
3. Harmadik szint: a használók
- (39) A központokban helyiségeket bérlő KKV-k közvetett úton állami támogatásban részesülnek a központok szolgáltatói és maguk a központok révén. Mindenesetre ki kell hangsúlyozni, hogy nem tervezett a KKV-k célcsoportja számára 90 %-os támogatásintenzitás. A 90 vagy akár 100 %-ig terjedő állami forrásokból finanszírozott költségek szükségesek a központ építéséhez.

⁽⁸⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A legutóbb a 173/2005/EK rendelettel (HL L 29., 2005.2.2., 3. o.) módosított rendelet.

(40) A központok számos ajánlatot kínálnak a KKV-knek: helyiségeket, berendezéseket, az együttműködés különböző lehetőségeit, laboratóriumokat, tanácsadást vagy egyéb szolgáltatásokat. A KKV-k által a helyiségekért, valamint a további ajánlatokért (pl. laboratóriumok és különleges felszerelések) fizetett ár a piaci ár alá mehet, mivel néhány KKV esetében valóban nehézségek adódhatnak abban, hogy a piacon ilyen helyiségeket vagy ajánlatokat találjanak, legalábbis nem olyan áron, amit anyagilag megengedhetnének maguknak. A KKV-k javára biztosított előny ennél fogva abból áll, hogy a KKV-k a piaci árakhoz képest kedvező áron vehetik igénybe a központok helyiségeit, beleértve az egyéb szolgáltatások igénybevételét. A Bizottság ezért abból indul ki, hogy az intézkedés a KKV-k használnak előnyt biztosít, hiszen a bérleti díj és/vagy a további ajánlatok a piaci ár alatt vannak.

(41) Az intézkedés befolyásolja vagy befolyásolhatja a versenyt, mivel bizonyos vállalkozásokra irányul, és a célcsoport a központ típusától függ. A (6) és a (14) preambulumbekkezdésben említettek értelmében az ipari központok minden típusú KKV-t, a technológiai központok innovatív KKV-kat és az alapítóközpontok újonnan alapított vállalkozásokat és kisvállalkozásokat céloznak meg. Természetesen olyan központok is léteznek, ahol egyszerre több célcsoport is jelen van, így például az újonnan alapított vállalkozások lehetnek egyidejűleg innovatívak is.

(42) Az intézkedés keretében nem kizárt, hogy támogatást biztosítsanak olyan vállalkozásoknak, amelyek Közösségen belüli kereskedelmet bonyolító gazdasági ágazatokban tevékenykednek. Következésképpen feltételezhető, hogy az intézkedés befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet.

(43) A támogatás így az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében a használók szintjén állami támogatást képez, amennyiben a 69/2001/EK rendelet szerint a hároméves időszak során nem kerül túllépésre a kedvezményezettenkénti 100 000 eurós *de minimis* felső küszöbérték.

(44) A *de minimis* felső küszöbérték központok különböző ajánlataira való alkalmazásával kapcsolatban a Bizottság a következőket állapítja meg:

— A helyiségek bérletét illetően a Bizottság tudomásul veszi, hogy Németország kötelezettséget vállalt a 69/2001/EK rendelet előírásainak a központok használói szintjén történő betartására. Az intézkedés átláthatóságát illető korábbi hiány orvoslásra került, mivel Németország kötelezettséget vállalt arra, hogy a KKV-k által bérelt helyiségekért fizetett bérleti

díjakban lévő támogatási elem kiszámolása a hasonló helyiségek bérletből származó hasonló bérleti díjak, különösen a hivatalos kereskedelmi bérleti díjak (*Gewerbemietspiegel*) alapján fog történni. Németország ezzel biztosítja a hároméves időszakra szóló 100 000 eurós *de minimis* felső küszöbérték betartását. Németország kötelezettséget vállal arra, hogy a központok minden használójának világosan elmagyarázza, hogy a központok szolgáltatásainak igénybevétele a 69/2001/EK rendelet feltételei alá tartozó *de minimis* támogatásnak minősülő támogatási elemet tartalmazhat.

— A laboratóriumok és különleges felszerelések (különösen technológiai központokban történő) használatára vonatkozóan Németország közölte, hogy az esetleges támogatási elemek a használó által fizetendő bérleti díjhoz hozzáadott felárban tükröződnek vissza, ami elkülöníthető a rendes bérleti díjtól. Megjegyzésre kerül, hogy a laboratóriumok és különleges felszerelések használatára vonatkozó ezen pótdíjak tekintetében ígéretet tett a 69/2001/EK rendelet betartására.

— A támogatási elem a tanácsadói szolgáltatások tekintetében azonban nem korlátozódik a *de minimis* felső küszöbértékre, és az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése alkalmazásában állami támogatásnak tekintendő.

2. Az intézkedés jogszerűsége

(45) Németország eleget tett az EK-Szerződés 88. cikke (3) bekezdése értelmében rá háruló kötelezettségnek.

3. Az intézkedés EK-Szerződéssel való összeegyeztetethetősége

(46) Mivel a tanácsadói szolgáltatások kivételével a támogatási program keretében a KKV-k javára végrehajtható intézkedések (mint például helyiségek, laboratóriumok és különleges felszerelések) nem tekintendők állami támogatásnak, amennyiben a *de minimis* felső küszöbérték és a 69/2001/EK rendelet előírásai betartásra kerülnek, a továbbiakban csak a KKV-k javára biztosított tanácsadói szolgáltatások közös piaccal való összeegyeztetethetőségét kell megvizsgálni.

(47) A támogatási program az általános irányítás és a vállalatfejlesztés területén az új német és nemzetközi kutatás, illetve fejlesztés terjesztésének és kereskedelmi használatának támogatására irányul. E támogatási program kedvezményezi a technológiaátadást és a vállalkozások közötti együttműködést.

- (48) Az EK-Szerződés 157. cikke értelmében a technológia-átadás és a vállalkozások közötti együttműködés a Közösség két jelentős célja. A támogatási program ennek tekintetében eleget tesz az EK-Szerződés 157. cikkében kitűzött céloknak. A Bizottság azonban még nem dolgozott ki konkrét feltételeket a kifejezetten e célokra irányuló támogatási intézkedések értékeléséhez, annak ellenére, hogy a közösségi regionális politika keretében az Európai Regionális Fejlesztési Alap gyakran támogat ilyen jellegű intézkedéseket.
- (49) A Bizottság ebben az összefüggésben utalni kíván a tavaszi Európai Tanácsra készített „együttműködés a növekedésért és a foglalkoztatásért” című közleményére⁽⁹⁾, amely kiemeli a innováció és az innovációs központok (csoporthozzás) ösztönzésének jelentőségét. Az érintett intézkedés célcsoportja újonnan alapított innovatív és technológiaközpontú KKV-kre korlátozódik, a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatását illetően egyaránt e célcsoport a legfontosabb.
- (50) A tanácsadói szolgáltatások tekintetében Németország kötelezettséget vállalt arra, hogy nem biztosít a támogatható költségek 50 %-ánál magasabb támogatást. A tanácsadói szolgáltatásoknak nyújtott támogatás ezzel megfelel a 70/2001/EK rendeletnek és különösen annak 5. cikkének.
- (51) Következésképpen a Bizottságnak kedvezően kellene értékelnie az intézkedést.

VII. KÖVETKEZTETÉS

- (52) A Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárás során Németország részéről végrehajtott módosítások alapján az alábbi következtetésre jutott:
- (53) A támogatási program keretében bizonyos KKV-knak (helyiségek bérléséhez, laboratóriumok vagy különleges felszerelések és/vagy további berendezések használatához) nyújtott támogatás tekintetében a Bizottság tudomásul veszi Németország ígéretét, amely szerint e program keretében biztosítani fogja a 69/2001/EK rendelet betartását.

- (54) Amennyiben a támogatási program keretében a KKV-knak támogatást nyújtanak a központokban lévő „KKV-tanácsadásért”, Németország kötelezettséget vállalt arra, hogy az ilyen jellegű kedvezményeket a 70/2001/EK rendelettel és különösen annak 5. cikkével összhangban biztosítja,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

(1) A Németország által a 2004–2006 közötti időszakra tervezett támogatási program, amely a közvetlenül a gazdaságot szolgáló települési infrastruktúra kiépítése a „regionális gazdaság szerkezet javítását” illető közérdekű feladat keretében II. része 7. pontja értelmében a kis- és középvállalkozások számára helyiségeket és közszolgáltatásokat biztosító ipari, technológiai vagy alapítóközpontok létesítését vagy kiépítését szolgálja az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdése alapján nem minősül állami támogatásnak, amennyiben Németország a helyiségek, illetve laboratóriumok bérlése, különleges felszerelések és/vagy egyéb szolgáltatások igénybevétele tekintetében tartja 69/2001/EK rendelet betartására vonatkozó ígéretét.

(2) Az (1) bekezdésben említett támogatási program az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdése c) pontja értelmében a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül, amennyiben Németország tartja arra vonatkozó ígéretét, hogy az ipari, technológiai és alapítóközpontok által kínált szolgáltatásokat igénybe vevő kis- és középvállalkozások javára történő, tanácsadói szolgáltatásra vonatkozó összes támogatást a 70/2001/EK rendelettel összhangban biztosítja.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Német Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. május 3-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

⁽⁹⁾ COM(2005) 24 végleges.